

וזאת תורה תאשם קדש קדשים הילא במקומות
אשר ישבתו את העלה לשוחתו את תאשם ואת
למו זרक על המזבח סביב ואת כל חלבו יקריב
מיונן את האליה ואת החלב המכוסה את הקרב
את טהרי הכליה ואת החלב אשר עליה אשר
על הבכילים ואת היתרת על הקבר על הכליה
יסירף ותקטיר אתם הכהן המזבחה שתה ליתנה
אשם תוא כל זכר בכחנים יאלנו במקומות קדושים
יאכל קדש קדשים הוא כוותאת כאש תורה
אותם להם הכהן אשר יפר בו לו יהוה והכהן
מיolib את עלה איש עור העלה אשר הקריב
לכהן לו יהוה וככל מזוזה אשר תאפה בתנור וככל
צולשה במרזחה ועל מזבחה לכהן המיolib אהה
לו יהוה וככל מזוזה בוללה בשמי זורבה לככל
במי אהרן תהיה איש כאזורי

וזאת תורה אבן השלים אשר יקריב ליהוה אם
על תודת יקריבו והקריב על אבן התודה זכות
מצות בוללה בשמי ורקייקי מצות משוחים בעמן
וסלת מרבית חלה בליך בשמי על חלה לאום
חמייל יקריב קרבנו על אבן תודת שלמי והקריב
מণתו אזהר מקבל קרבן הרופיה ליהוה כהן הארכ
את דם דשלמים לו יהוה ובשר אבן דבורה
שלמים ביום קרבנו יאכל לא יין ממן עד בר
אם נדר או נדבה אבן קרבנו ביום הדריב אמת
זבחו יאכל ומוחרת והזיטה ממנו יאכל והנותר
מבער האבן ביום דישלי שי באש ישרפ ואט
דאכל יאכל מבשר אבן שלמים ביום דישלי שי
לא ירצה המקריב אהר יזשב לו פגאל יהוד
ונפש האכלת ממנו לעזת השם והבשר אל
זע בכל טנא לא יאכל באש ישרפ ורבש
כל טהור יאכל בשר ונפש אשר תאכל בשר
מאבן השלים אשר ליהוה וטמאתו לעז זכרת
ונפש ההוא מיעמיד ונפש כי געל בכל טמא
בטמא אתה אדם או בבחמה טמא או בכל שעלי
טמא יאכל מבשר אבן דשלמים אשר ליהוה
ונכרתת הנפש ההוא מיעמיד וידבר יהוד אל
משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב
שור וכשב ולו לא תאכל וחלב נבלב וחלב
טרפה יעשה לכל מלאת ואכל לא תאכל
ככל אכל חלב מן הבחמה אשר יקריב מינדי
אשר ליהוה ונכרתת הנפש האכלת מעמיד
וכל דם לא תאכלו בכל מושביהם לערוף